

ЛІСІ СМІКІТА

Услід за видвореними дисидентами большевицька агентура пустила цілий ряд неправдивих чуток і сплетень

„Через нашу хату
Вже качки летять“ ...

НЕФЕРТИТІ

Хто найкраща жінка в цілм світі —
на усіх просторах та в усіх віках?
Лиш погляньте в перший-ліпший альманах
і знайдете ім'я: Нефертіті.

Це не важно, у яким столітті
і в якій країні жив цей райський птах,
бо її теж час перемінив у прах,
та краса її живе у міті.

Це могло притрапитись лиш раз,
що мистець здобув таку нагоду
на великий творчости екстаз:
у красу перемінити вроду.

Хоч і вроду міль тисячоріч їсть,
то краса залишиться на вічність.

Іриней Верес

Недільна Давнина

Що кажете? Що перший дощ ось-ось?
Що краплі скачуть вже по лисині?
Хіба ж скакати вам не довелось
Із краплями в недільній давнині?

Я бачу їх! Піхота вже біжить!
Мільйони крапель! І догнали нас!
Біжим і ми! Атака аж шумить!
Шалена шанса! Чи останній раз?

Що кажете? Промокла блюза вам?
І черевики? І нові штани?
Ах, смійтеся! Мені — це тамтадрам!
Я — до недільної, до давнини.

Б а б а й

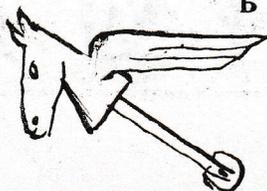
ПЕРЕД ДЗЕРКАЛОМ

У дзеркалі — це, мабуть, я.
Побритий. Вимитий. Дивлюсь.
Роки — вовки. Я — тра-ля-ля!
Я весь — плюс-мінус, мінус-плюс.

Це дзеркало — воно страшне!
У нім, здається, я — чи хто?
На ганку кіт. Зове мене:
— У небі чорногузів сто!

Уже почався день, як гімн!
Киваю в дзеркало: вже час!
А він (Хто він? Як бути з ним?) —
Не хоче! Бриється ще раз!

Б а б а й

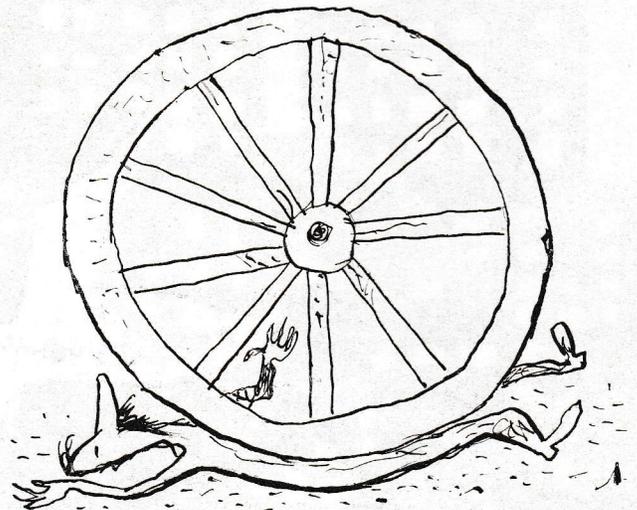
НА ВІЧНИЙ СПОМИН ПО М. ОСТРОВЕРСІ

Гей, від Говерлі аж по Маківку,
від Бескидів до Дори,
гей, загужили по Михасеві
Карпатські гори!

Так відлітають тим сірим шнурком...
„Чи чуєш, брате?..“
Хто ж про калину тую, що в лузі,
та ме співати?

Росте калина, росте червона,
на „Кобзарівці“.
Хай завіткає Твою могилу
в чужій землиці...

І. К.

КОЛЕСО ІСТОРІЇ

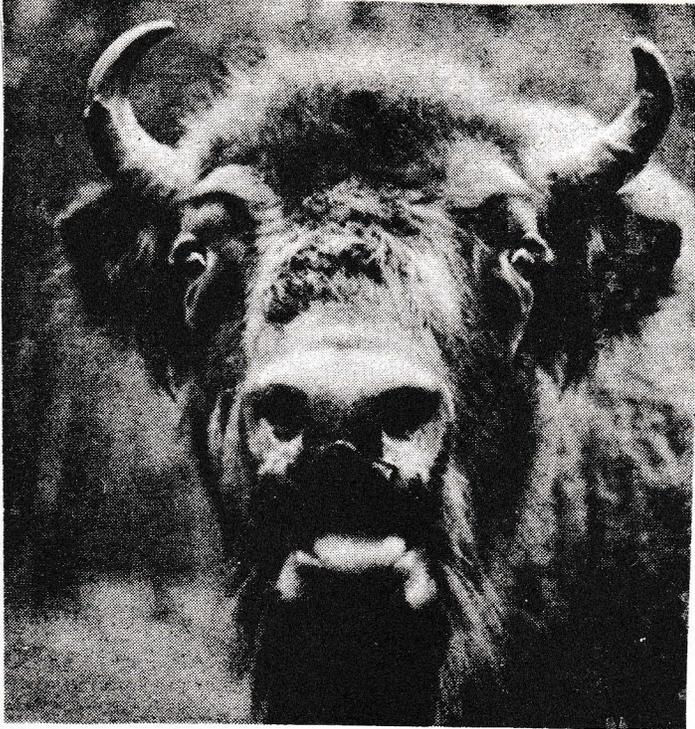
БАГАТО ^{заморку} знеться

Який би не зібрався в нас гурток,
Щоб „не пропала слава“,
У ньому зараз появиться
Краєва управа.

Коли ж нема діяльності,
Щоб виповнити зміст,
Він незабаром гучно скличе
Світовий свій з'їзд.

Та світовим звичайно
Через те не буде,
Коли загумінкові
В ньому люди.

І. ЖАК

До Редакції Лиса Микити!
Повідомляю Вас, що я Вашим дисидентам не довіряю.

Діяч Еміграційної Культури

Дорогий Лисе!
Чи ти завважив таке в нас явище, що коли звертаються до людей по гроші, то пишуть по-українськи. А коли вже зберуть, тоді у письмах переходять назад на англійську мову.

Іван Портфель

Дорогий Краяне!
Переповім Тобі автентичну історію.
Учні середніх класів американської гімназії у Відні поїхали прогулюю до Москви. З леговища телефонують, чи до самого Андропова, чи до когось з його КГБівських співпрацівників:
— Маємо високої класи шпигуна! Щоправда

має всього 15 років, але небезпечна птиця:
— Звітуйте, — товаришу, — докладніше!
— Ми притримали молодця родженого на Кипрі, живе у Відні, має еспанський паспорт, ходить до американської гімназії і говорить, крім німецької, англійською і еспанською мовами. Говорить теж українською мовою і має українське прізвище.

— Прослідити!
Просліджували, забрали з готелю записника, але нічого підозрілого не знайшли.

Ребуса не розв'язали, а він зовсім простий — українці живуть по всьому світу.

Україніка з Відня

З одного іконостасу (цитата):

...В почесній президії засіли: Достойний Ярослав Стецько, мгр Слава Стецько, мгр Іван Барзарко, Валентин Мороз..."

А хіба Валентин Мороз — недостойний?..

В ПОДОРОЖНІМ БЮРІ

— Куди хочете їхати?

— Денебудь, де доляр має ще якусь силу.

ТЕЛЕВІЗІЯ

В операційній залі довго намагаються приспати пацієнта. Нічого не виходить. Раптом пацієнт встає і заявляє:

— Даремні заходи. Все одно без телевізії не засну.

ДІАГНОЗА

Лікар до хворого:

— А ці лікарства заживайте на десять хвилин перед тим, як почне вас боліти.

Нове гасло „старої війни”:

„Через Ярему—до Львова!”

● Кажуть, що до „Танцювального табору“ Роми Прийми-Богачевської на оселі „Верховина“ в Глен Спей записався цього літа також поет Василь Барка, щоб потім прийняти активнішу участь в Фестивалі Української Молоді на цій оселі.

● Нас інформують, що під час триденного Гуцульського З'їзду на Союзівці либонь таки найкраще виглядав у стилізованому гуцульському одязі знаний і заслужений золочівський гуцул, пан Володимир Квас.

● З Вайдвуду повідомляють, що Я. і С. Бернадіни відкриють в одному з своїх пансіонів „фонтан молодости“, спеціально призначений для відмолодження артистів „Театру в п'ятницю“ з Філядельфії.

● Кажуть, що під час Українського Фестивалю під церквою св. Юра в Нью-Йорку на патріархальний кіоск дощ не падав, бо д-р Роман Осінчук краще молився за погоду, ніж оо. Василіяни.

● Голова канадського „Слова“ Ю. В. Стефанік з Едмонтону відвідав ц. р. Філядельфію, де прочитав доповідь про Олену Телігу, взявши перед тим особисту участь в автомобільній катастрофі.

● Під час ювілейного концерту Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка під кер. Григорія Китастого велика нью-йоркська громада привітала капелян квітами і вставанням з місць, але вечері їм не дала.

● З Асторії, Н. Й., повідомляють, що там значно збільшилася вартість домів і парцель з того часу, коли головним радним УНСоюзу був обраний визначний місцевий діяч, п. Микола Хом'ячук.

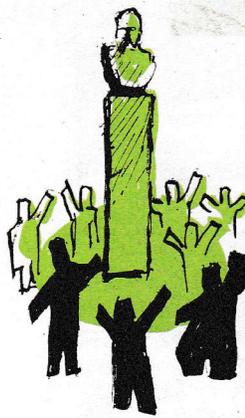
● Деякі гантерці нарікають на те, що в пансіоні „Карпатія“ щороку влаштовуються семінари і вже найвища пора зорганізувати там котрогось літа також і гімназійні курси.

● В мельниківських колах говорять, що голова СУМА в Америці мгр. Мирослав Шмігель це такий визвольнотрудовець, що пасує до кожної партії, тільки не до бандерівської.

● Експерти від популяції передбачають, що під кінець ц. р. в молодих українських родинах народиться багато хлопчиків, які дістануть хресне ім'я — Валентин...

— Та ми сховались від Валентина Мороза, щоб поговорити собі по-англійському...

На клаптику України...

(Під Павла Тичину)
На клаптику України —
Там великий мітинг йде.
— „Хай Василь!“

усі гукнули, —
„за редактора буде!“
Ой, вдарили в мідні труби,
Загриміли в барабан...
Так скінчився
ротаційний

редакційний
балаган!

Літо в Гантері

Ой, ненько, ненько,
зраділо серденько:
Що на зміну Кобзареві —
прийшов — Кобзаренко!

Вакаційна пригода

Я до „майка“ — „Гав ду ю ду“,
Він до мене — ні ду-ду.
Ой, завдав Марконі труду
Русинові — на біду!

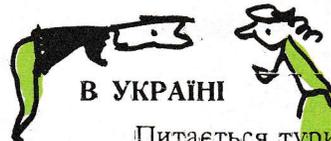

ПЛАСТОВІ — присвята

Чому Пласт так обабів?
Бо не стало в нім хлопів!
(з т. зв. „характером“)

Папай

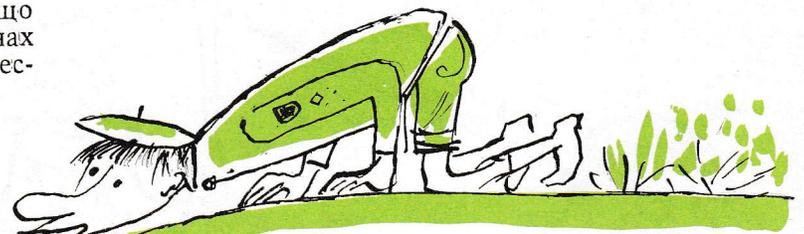

В УКРАЇНІ

Питається туристка советського громадянина:
— А як у вас виходить з платнею? Чи вистачає на місяць?

— З платнею якось виходить, але з місяцем не виходить ніяк.

ПШЛИ В ПІДПІЛЛЯ

— Ви що тут робите?

● На політичному перелазі „Лиса Микити“ в Нью-Йорку відбудеться ювілейне свято в пошану бартендера Андрія Гідея, який вже три роки героїчно витривав на своїй позиції і ще ніразу не ходив до психіатра.

ПЕРШІ вакації

Перші мої вакації, — якщо можна б так їх назвати, — на цій землі Вашингтона я опровадив „на фармі“ у моїх покойних вуйків коло Саратоги. Це було літо 1949-го року. Мабуть не забуду їх ніколи, тих вакацій, бо я тоді найтяжче напруцювався за весь час мого, 30-літнього з гаком тут екзильствування.

Мої вуйки вже раніше купили були землю (т. зв. „лоту“) в цій околиці та й акуратно тоді, коли я приїхав до Америки — задумали поставити собі „гавза“! До цієї будови, крім майстра-будівничого, запряглася вся ближча і дальша рідня, яка проживала в сусідстві, або приїжджала по-вікендам з Нью Йорку. Прийшлося і мені, тоді ще на тридцять років молодшому, прикласти своїх рук і м'язів до цього будівництва...

Мій покойний вуйко Лучка, що „з уряду“, так би мовити, керував роботою, знав, що маестром я не був, а до того трохи задихувався, тому й відпустив мені не надто виснажливу функцію: велів збирати всякі менші і більші камінці, — „щоб не валялися під ногами“, — і складати їх на рівні купки. Але тоді збунтувалася в мені якась дурна амбіція і я з власної, сказати б, ініціативи вхопився за тачки з цементом!

— Ти не зачіпай тачок! — погрозив мені пальцем вуйко Лучка. — Це не для тебе робота. Не на твої панські руки.

Я відчув, що в цьому місці нанесено образу моєї скитальській гідності, що мене ще більше збудуражило і я немов той дикий осел вперся возити цемент тачками... Ну, мої тут народжені кузини, хлопці, як телеграфні стовпи, почали „дерти з мене лаха“, — як говорили колись у Львові:

— То скільки панові насипати, дві чи три лопати? — підсміхнувся Нікі.

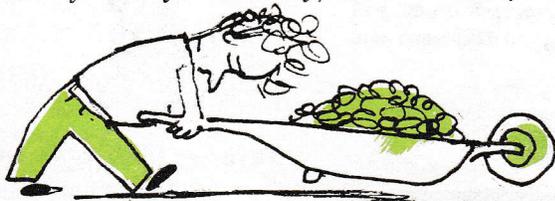
— Дві буде доста з нього, — підморгнув нашішливо Волтер.

— Сипте повну тачку! — гордо скомандував я.

— Я ніколи на це не дозволю! — строго запротестував вуйко Лучка. — Дайте йому пів тачки і добре пантруйте, що він з тим робитиме.

З цементом була така процедура, що тачку наповнену цією мішанкою треба було пропхати кілька метрів по прокладеній для цього дошці, а там раптово перекинути й висипати всю її містоту у викопаний для фундаментів рівчак... Туго запершись ногами в землю, я підорвав тачку, а далі — вже вона сама потягла мене просто до рова! Вирвавшись з моїх рук — тачка полетіла в один бік, я — у другий, але на моє щастя, один з кузинів, — мабуть Волтер, — підхопив мене саме в пору, коли я летів сторчма в яму.

— Чи я не казав, що так буде! — вдарився по полах вуйко Лучка. — Ну, й лепського робіт-

СУМНІ ЧАСИ НАСТАЛИ...

Ред. І. Кедрин: — Нема навіть кому сказати... контра!

ника спровадив нам президент Труман, хай не з'їдять його мухи!

Та поки вуйко вспів належно мене обшторчувати — на арені подій з'явилася тьотя Анна, що привезла нам полуденок, або т. зв. „лонч“, і була свідком мого морального і (майже) фізичного падіння.

— Ой, Господи! — заламала руки, — чи ви, людоньки, подуріли чи ошаліли? Навіщо запрягли хлопця до тачок?.. Сталін його не замучив, Гітлер не замучив, Пілсудський не замучив, аж ви хочете його замордувати, або калікою зробити?!

Так обляяла дорога тітонька вуйка, кузинів, ба й навіть самого майстра-будівничого, що вони зразу не мали охоти сідати до полуденку; аж коли вуйко Лучка добув з якогось закапелку плящину „канадійської“, тоді, зрозуміло, всім повернувся апетит і полуденок відбувся нормальним порядком. Навіть мене, оферму, почастували чаркою, — розуміється з коментарем вуйка Лучки, що я собі ледве чи заслужив на таке частування нинішнім своїм „подвигом“ на будові...

І к е р.

КІНЕЦЬ „БЕЗРИБ'Ю“!

Небіжчик д-р Осип Назарук звик був нарікати:

— „Предобрий Господь скривдив увесь хлопський рід, бо все, що мав доброго, впакував у кращу, бабську половину, а для хлопів уже мало що залишилося“...

Він залюбки згадував наші найвизначніші жінки, почавши від княгині Ольги аж до „Милої Лени“ Рудницької, а весь хлопський рід „ганчував“ немилосердно, не залишаючи „сухої нитки“ на всіх наших „корифеях“!

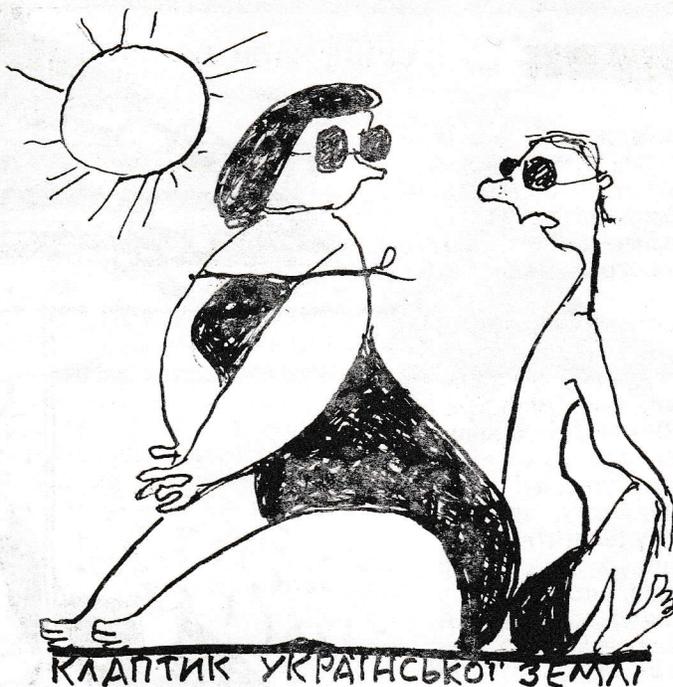
Вправді на рідних землях ми мали Великого Митрополита, Кир Андрея Второзванного, але між „цивільними“ мужами було „безриб'я“... Ще гірше стояла справа в Америці, просто — катастрофально!

Вкінці змилювався Предобрий Господь і післяв нам справді Великого Мужа, одержимого мученика — Валентина Яковича Мороза!

Вже від першого свого виступу на землі Вашингтона всі відчули, що маємо нарешті „топ-банана“ між хлопським родом в Америці!

Але — почалася нова коломийка! Багато наших установ, середовищ, груп, організацій забажало взяти його у свій „полон“!

Спершу УНС мав привілей на „протекцію“ над Морозом, мріяв збільшити своє членство, маючи такого „аса“, але інші братські союзи почали бурчати, бунтуватися проти „монополю“ УНС над Морозом. Тому наша центральня — УККА перейняла протекторат над ним. Але й КУК запросив його, і комбатанти, і Українське Світове Об'єднання Гуцулів, і СУМА, і сеніори УНС, і Державний Центр

Чи в таборі, на Соколі,
Чи поза табором,
Згадуєм Тебе, "Веселко",
Незлим, добрим словом!

На пластовій чи сумівській оселі, в новацькому чи в юнацькому таборі, завжди і всюди приємно згадує дівчора Українську Цукорню "Веселка" в Нью Йорку, в котрій вона провела багато милих хвилин, знайшла рідну атмосферу та скріпила душу-тіло смачним харчуном, з якого славиться кухня "Веселки"!

Не забувайте ж і на вакаціях нашої адреси:
"ВЕСЕЛКА". 144 Друга евно, (в Пластовому домі!)

Щоб у Гантері, на пляжі,
Хлопців чарувати,
Треба конче в "Діядемі"
Гарний стрій придбати.

На пляж чи на забаву, на вакації чи по вакаціях, у кожний час і в кожній порі року одягнетесь елегантно і з смаком в цій широкознаній між своїми та чужинцями українській галантерійній крамниці та першорядній майстерні жіночих і чоловічих одягів

МАРІІ і ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ

"DIADEM", 142 Second Ave., N.Y. City

Ми Вам, гості вакаційні,
Підамо ідею:
Як заглянете в Нью-Йорк —
Скочте в „Орхідею“!

По-дорозі на вакації чи з вакацій, завжди цікаво й повчально відвідати українське середмістя Нью-Йорку, в центрі котрого, зараз біля крамниці „ЕКО“, знаходиться той знааний український артистичний ресторан, головня квартира студентської богемі

Пані МУШКИ ПІДГОРОДЕЦЬКОЇ
ORCHIDEA RESTAURANT
145, Second Ave., N.Y. City.

УНР, і Пласт, і ОДУМ, і Союзівка, і майже всі наші товариства хочуть його вітати. Як Мороз дасть собі раду з тими всіми запрошеннями, щоб усіх задоволити і нікого не скривдити?

З 1 липня Мороз має переїхати до Гарварду, в царство проф. О. Прицака, заприсяженого демократа, що „відбронзовує“ нашу історію в дусі „депатріотизації“... Досі Мороз ухитрився зберегти незалежність, проголосив себе воюючим мазепинцем, монархістом, віруючим, традиціоналістом, чим викликав ентузіазм серед гетьманців, але що на себе скажуть ДЦ УНР, ОБІ ОУН, ЗП УГВР, УДРУХ?

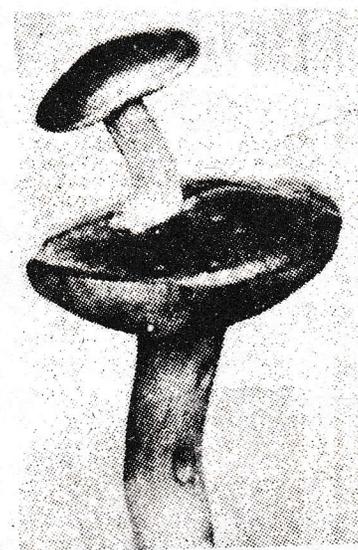
На всякий випадок маємо солідну причину радити, що надійшов кінець нашому „безриб'ю“ та що нарешті маємо в Америці „Українця ч. 1“!

І. Кавун

У ЛЬВОВІ

Продавщиця в крамниці терпеливо пояснює:

— Це ви вже сьогодні чотирнадцятий. Цілий день мушу пояснювати, що з причини малого заінтересовання продуктом, його знято з продукції.

Тато — гриб взяв сина
„на барана“...

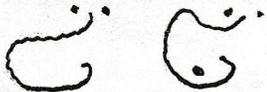

Є ружні носи на світі,
ніс до носа си не рівнає.

Великі малері, ек малюють особу, то зачинают від носа.

Цалий бо характер чоловіка лежить переважно у его носі, і ек носа не вдаст, то портрит нич не варта і мож викинути.

Я у мойй прахтиці надивив си на ружні носи і носяги, то й дешо си розумію. Можу і вам шос з того сказати, ек сте гречні і цікаві. Може си вам придаст, ек мете їхати до Минхену, аби здавати екзамин з носознавства. Бо нині кужда річ, навит така, ек ніс, мусит переходити через високу науку.

У нас найважнійший ніс, то є **ніс — бульба**. Тот ніс є правдивий соборний, від Базарка до самого Григоренка. Лишен, жи пан Базарко мусит почекати ше два роки, а до того чесу є гейби без носа.

Ше ведлуг самих **бульбоносів**, то є ружні гатунки, так ек є ружна бульба: ци „айдаго“, ци цервона подовгаста, ци сина, жи добра на терті плячки, ци правдива калифорніцка, жи єї спроваджуют аж самого Мишигенту.

Подобно є з тими бульбоватими носами. Инакший має Куропась, жи з дзіда до правнука, а йнакший пан Драгант, жи з дзіда на дзіда.

Буває ше, жи такий ніс є на кінци **роздвоєний**,

Зблизька і здалека
йде народ до „Ека“!
Це в Нью-Йорку славний
слад універсальний.

Новий власник крамниці „ЕКО“

ТЕОДОР ВОЛЯНИК

сердечно вітає Всіх давніших і нових
ВП. Покупців та бажає їм приемних вакацій!

ЕКО, 145 Second Ave., New York City.
Tel.: AL 4-0888

СТАРА МАРКА

— Заповідали, що буде гарна погода, а тут лле, як із цебра.

— А я тобі казала — купи нову телевізію.

ПОЕТ

— Чи твій чоловік має якісь прибутки з віршів?

— Має! Вислав до редакції шість віршів, а звернули йому аж дев'ять.

ГЕОГРАФ

— В якому місці відчуваєте біль?

— У правій носі, на північ від п'яти.

ВАЛЕНТИН МОРОЗ

НА ВАКАЦІЯХ

— Яка дивна
метаморфоза:
Мороз — малює Мороза!

ек у Ніксона. У нас такий ніс має лишен висока шляхта, а ек тої шляхти нема, то може носити ги ж малер Вижницький.

Ше трафлее си, жи такий ніс не так подобає на бульбу, ек борше на **дзвон**, то тут справа инакша. Тот, жи такий ніс посідає, то має такий клопіт, жи его чес до чесу у тім носі засвербит, аби шос писати, і тоди мусово сідає і пише. З таким носом писав у нас коліс Донців, а тепер пише і пише наш пан Кидринт.

Потом є ніс **спічастий**, жи надає си до особи на всьо цікавої. З таким носом добре винюхувати, де і екий є у нас радинофіл. У нас того тримают у таємниці, ніхто в тім нич не знає, хиба йден пан Питдяр.

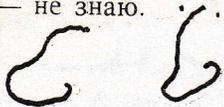

Дуже важний ніс — є **перкатоніс**. Здертий договори, правдивий селепковський. Тот самими дерками у носі дивит си на світ і видит білше, чим дохтор Жуковский через дубелтові гокуляри.

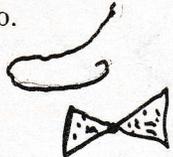

Абим не забув, жи в нас ше є важний ніс — **огирок**. Тенгий, здоровий, правдивий грецко-католицкий, жи його носили ше в Краю, але тутки повимінували враз из календаром на инакші доовгні носи. Але по білшій части ходет такой так — без носів. З тут уродженців то таку носягу носив Лисо-

гор, а що тепер з тим робит — не знаю.

Ніс із горбиком — то є панський ніс і его не куждий може носити, хиба йден Падох і то лишен у негілю.

Потом є ніс союзовий. На таким можна си совгати згори вдолину і ритуру.

Ніс — ключка — мають у нас три славні особи: Лебідь з „двійки“, Самчук з Дермаківки і Квас із Союзівки.

Пан Ікер, тот має свій власний ніс, білше ніхто такого не має. Хиба Йосиф Гірнек, але ек приложити ніс до носа, то витко, жи цавком инакший.

Є ше ніс ек фасолька. Показує на делікатну натуру і пасує найбільше до такої особи, ек пан Кохан.

А типер ше є ружні горбаті носи.

Звиклий жидівський, але у нас таких не було богато, та й ті, жи були, віпровадили си із Давнтавну, ци Гимтремику, бо не хціли бути у „геці“.

А ті, жи залишили си, то є такі: абенівський на три дерки, літературний жидівський і Певного ніс

ДУМКИ ПРИ ДОРОЗІ

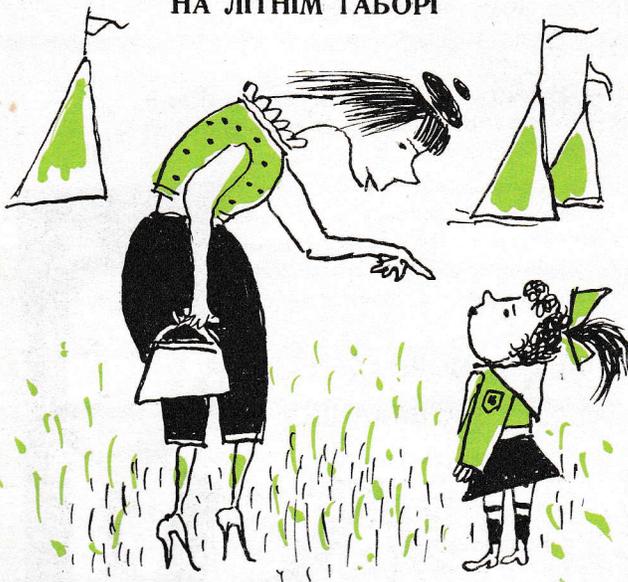
- Свині: „Дивіться, знов якась снивя підкинула нам перлу!“
- Є такі, що довбають у голові, наче у носі.
- Є зле! Пузоністи грають у нас на арфах!
- Смійний гуморист є смійний тільки через одне покоління. Несмійний є завжди несмійний.
- У нас є анальфабети, які потраплять читати між рядками...
- Чи безробітний слуга двох панів рахується в статистиці подвійно?
- Маємо вже більше поетів чим римів.

„БОН-ТОН“

- Добре є сказати:
- Пані, я вас знаю, як ви були ще маленькою дитиною.
- Але борони Боже:
- Пані, я знаю Вас з часу, як я був малим хлопцем...

НА ЛІТНІМ ТАБОРІ

- Чи ти пластунка, чи сумівка, чи одумівка?
- Я українка!..

ЩАСТЯ

- Яка я була дурна, що вийшла заміж за тебе!
- Га, дурний завжди має щастя!

З коментарем і без

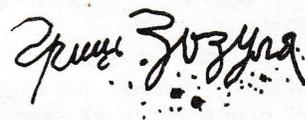
ВІСНИК ОЧЧСУ за травень ц. р. розкриває велику „таємницю“ — хто такий С. Маршак, автор п'єси для дітей „12 Місяців“, що її в перекладі Наталі Забіли поставила Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької в Нью-Йорку.

„Інформуємо, — пише автор нотатки, — що С. Маршак — це московський жид, який пише виключно по-російському.“

— А чому б не подати читачам „Вісника“, що С. Маршак, це російський жид, який пише виключно по-московському?..

мудрости. Тот мав ше зуби мудрости, але йому по-випадували, а ніс, слава Богу, — лишив си:

Кілько всього о тих носах, а ви, прочитавши, подивит си до люстерка і приручайте, до котрого фасонту ваш найбільше пасує, то таким си гоноруйте, бо настав такий час, жи хоч золото паде, то носи фурт идут угору.

ГУМОР З УКРАЇНИ

НА СТАНЦІ

- Товаришу дижурний! Що це за скандал! Нащо розклад поїздів, коли вони запізнюються?
- А якби ви без розкладу поїздів взнали на скільки вони спізнени?

У РЕСТОРАНІ

- Що це за порядки?! У борщі плавають мухи! Попросіть директора ресторану!
- Директора немає. Пішов обідати до сусідньої столової...

РЕКЛАМА

- Чому сьогодні такі маленькі порції? Вчора були два рази більші...
- А ви де вчора сиділи?
- Ось там, біля вікна...
- Тоді ясно. Гостям біля вікна подаємо вдвоє більше. Це реклама...

У КІНО

- Ви запізнилися. Сеанс вже давно розпочався. Я не можу вас пустити!
- Нічого, ви тільки відчиніть двері, а я тихенько звійду...
- Не можу. Як відчиню двері, всі глядачі повтікають...

РАНИШЕ

- Можна говорити з директором виставки? — спитав художник.
- Його немає.
- Як же, я його щойно бачив...
- Так, але він вас побачив раніше...

„THE FOX“

4933 Larkins

Detroit, Michigan 48210

Tel.: VI 2-7476

Річна передплата

8.00 дол.

Editor Edward Kozak